

Když bohy posedne vášeň

Prastará tajemství (6 dílů) [výňatky] - (vydáno v roce 2016, nakladatelství DANIEL, Ostrava)
Rafis procitne a zatím nic nevidí. Jenom slyší...

Dívčí vzdechy zazní tmou.

Rafis procitne a zatím nic nevidí. Jenom slyší. Odněkud od dveří. Avšak světlice je zavřená a temná, nikde ani světýlko. Ani ohníček, ba ani jiskra.

Vzdechy mu připomínají, co zažíval ve stanech skendských žen. Ale i to, co se skoro každý večer ozývalo od domu Velkého Megha.

Jenomže teď je to hodně nablízku. Přímo ve světlici. Sotva pět kroků od něho.

Tam je přece. Za tou zástěnou.

Vekvera. Kdo jiný? Vždy odchází za tmy a její vzdechy se pravidelně ozývají zvenčí. Avšak teď?

Někdo vykřesal pár jisker. Něco začalo doutnat. Malý plamínek vyskočil, jako by nakouknul odněkud z jiného světa.

Spáči se začínají hýbat, už zřejmě nikdo nespí. Zažehla se lampička, vzápětí další. Ze sklepa vylézaly po žebříku dívky jedna za druhou. A vzdechy zní stejně rytmicky, jako se jindy ozývají zvenčí, až z domu Velkého Megha.

Jenomže tady není dům Lemote Alkonise. Tady kromě Rafise spí několik dívek. A on se tam ocitl na několik nocí jenom proto, že za jeho vdovou Ovistrou přijeli její příbuzní a musel jim udělat místo. A také Bhel s Gougou si dohodli přespání jinde, kde na ně přísná Ovistra nedohlédne.

Dívky postávaly u lůžek a lavic. Další ještě vylézaly ze sklepa. Zděšeně zíraly k zástěně. Poznal i hrubou Anguu. Všechny se bály, že Vekveru někdo přišel znásilnit a přitom se zdatně činí. Jejich úpěnlivé zraky se obrátily na něho.

Zůstalo na něm, aby zjistil, co se opravdu děje. Velký Megh by k nim do světlice určitě nevstoupil. Ale kdo by se odvážil?

Vstal, ani se nebul. Bosý a opatrně sebral nejbližší dívce z prstů hořící lampičku.

Vzdechy neslábly. Naopak, ještě se k nim přidávalo něco jako tření po hadrech, trošku i vrzání dřeva.

Obešel zástěnu a s hořící lampičkou u hlavy pohlédl na lůžko.

Uviděl jenom Vekveru, nikoho jiného. Ale vypadala, jako by se na ní někdo činil opravdu vydatně. Nohy skrčené a od sebe, dlaně pod hlavou, košili vyhrnutou až na břicho, na hrudi jantarový náhrdelník s medvědí drápem, který před časem ještě patřil jemu. Pohybovala se, jako by do ní kdosi stále narážel. Tak to určitě vnímala hlavně ona, když si to tak prožívala. A nad ní, má pocit, se něco vznáší. Jakýsi obláček. Proužky černého dýmu. Pokřivené a zkroucené.

Nádherná dívka! pomyslel si s obdivem. Ale co vidí, ho děsí!

Vedle něho a za ním se tísnila děvčata s rozžatými lampičkami. Některá z dívek se mezitím rozběhla do domu Lemoty Gedurchy. Neboť ta se brzy ukázala. Odstrčila Rafise a dívky co nejdál do tmy. A s ní do nich strkaly i stařeny.

Vzdechy i pohyb na lůžku rázem přestaly. Rafis rozeznal šepot vědmy Bokerty: „No jo, bohové jsou závistiví. Přišli si užít. Slyšeli ji vysoko v nebi i hluboko v podzemí. Tak se nedivte.“

Víc neslyšel, neboť staré ženy ho vytáhly a vystrčily bosého ven do chladu. Tak nějak podobně jsou vyháněni muži při porodu.

Ukázka z 6-dílného pravěkého románu „Prastará tajemství“, který je volně ke stažení na www.padychbooks.com. Na tomto webu připravujeme letos (rovněž ke stažení zdarma) románovou trilogii z konce doby bronzové „Z pravěkých ság“. Následně i pojednání „Temné stíny dávnověku - svět pravěkých mužů, hrdů a bohů“.

Autor článku Padych, článek byl napsán 1.4.2017 9:41.

URL článku: <http://padychbooks.com/vynatky/kdyz-bohy-posedne-vasen>.